

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudkyň Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Bc. Petry Netoličkové ve věci

žalobce: **X**
 nám. X

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
 sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2025, č. j. 16548/25/5100-00460-708633

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhal zrušení nebo vyslovení nicotnosti shora specifikovaného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 21. 10. 2024, č. j. 1106937/24/2601-00460-507184, a označené rozhodnutí – platební výměr – potvrdil.
2. Platebním výměrem byla žalobci podle § 13a zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, a podle § 139 ve spojení s § 147 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, stanovena daň z nemovitých věcí na zdaňovací období roku 2024.

II. Žaloba

3. Ve včasné žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávných právních závěrech a nesprávně zjištěném skutkovém stavu, je proto nezákonné, eventuálně nicotné. Žalovaný rozhodnutí vydal, aniž by se žalobce mohl s podklady řádně seznámit. Podle žalobce správce daně a žalovaný napadeným rozhodnutím kryjí předchozí nezákonné, protiústavní a zjevně účelové postupy a rozhodnutí.
4. Navrhoval proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, eventuálně vyslovil jeho nicotnost.

III. Vyjádření žalovaného

5. V písemném vyjádření žalovaný odkázal na svoje rozhodnutí, ve kterém řádně posoudil předložené důkazy a tvrzené skutečnosti, právně zhodnotil předmětnou problematiku a své závěry argumentačně podepřel příslušnými zákonnými ustanoveními.
6. K namítané nicotnosti žalovaný uvedl, že nicotnost napadeného rozhodnutí žalobce tvrdí pouze v obecné rovině, a námitku s poukazem na § 105 odst. 2 daňového řádu a příslušnou judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) odmítl, žádný z možných důvodů nicotnosti naplněn nebyl.
7. Namítané důvody nezákonnosti byly také formulovány jen obecně. Žalovaný, opět s citací příslušných judikатурních závěrů, poznamenal, že žalobce v průběhu postupu k odstranění pochybností nepředložil důkazní prostředky, kterými by prokázal svá tvrzení, ačkoli mu ve výzvě k odstranění pochybností byly pochybnosti správce daně řádně přestřeny. Nálezací řízení tak vyústilo ve vydání platebního výměru, kterým byla žalobci stanovena daň z nemovitých věcí na zdaňovací 2024 ve výši 44 901 Kč, tj. ve výši rozdílné oproti dani tvrzené, žalovaný pak závěry správce daně potvrdil. K vlastnímu zdanění žalovaný uvedl, že žalobce neprokázal, že by předmětné stavby nesplňovaly podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o dani z nemovitých věcí a § 2 písm. l) zákona č. č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ačkoli jej tížilo důkazní břemeno.
8. Žalovaný odmítl, že by žalobce neměl možnost seznámit se s podklady napadeného rozhodnutí. Měl možnost nahlížet do spisu, v rámci postupu k odstranění pochybností byl seznámen se všemi skutečnostmi rozhodnými pro stanovení daně, všechny rozhodné skutečnosti pro stanovení daně mu tedy byly známy.
9. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“),

v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.

11. Nejprve se soud zabýval namítanou nicotností napadeného rozhodnutí a platebního výměru správce daně, k níž by ostatně musel přihlídnout z úřední povinnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 12/2003-48, publ. Sb. NSS 319/2004).
12. Podle § 105 odst. 2 daňového řádu *nicotné je rozhodnutí, pokud*
 - a) *správce daně nebyl k jeho vydání vůbec věcně příslušný,*
 - b) *trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, nebo*
 - c) *je vydáno na základě jiného nicotného rozhodnutí vydaného správcem daně.*
13. Žalovaný příhodně upozornil na závěry na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS, že *„nicotnost [...] představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí. Tyto vady jsou však vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž nezhojitelnými. [...] nicotný je správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. K nicotnosti soud přihlíží z úřední povinnosti“.*
14. V posuzovaném případě není žádný ze shora uvedených důvodů nicotnosti dán. Platební výměr byl vydán věcně příslušným správcem daně dle § 10 zákona 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve spojení s § 10 a § 11 daňového řádu. Rozhodnutí žalovaného vydané v odvolacím řízení rovněž netrpí žádnou ze zmíněných vad. Vydal jej žalovaný jako nejbližší nadřízený správce daně, v souladu s § 7 písm. a) zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve spojení s § 114 odst. 1 daňového řádu. Obě rozhodnutí jsou formulována určitým a srozumitelným způsobem, nelze je považovat za rozhodnutí zmatečná, neurčitá, jejich výrok a odůvodnění nejsou ve zjevném rozporu, mají zákonem stanovenou formu, jsou adresována žalobci jako správnému a existujícímu příjemci a obsahují všechny formální i obsahové náležitosti, netrpí nedostatkem projevu vůle a neobsahují požadavek protiprávního či objektivně nemožného plnění. Z ničeho neplyne, že by rozhodnutí byla vydána na základě jiného nicotného rozhodnutí. Pochybení správce daně a žalovaného, která žalobce v žalobě napadal, mohou případně způsobit nezákonnost, nikoli nicotnost správního rozhodnutí.
15. Soud tedy mohl přistoupit k věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí z hlediska uplatněných žalobních námitek.
16. Za podstatné považuje soud následující okolnosti případu, které zjistil z předloženého správního spisu: Žalobce byl ke dni 1. 1. 2024 vlastníkem nemovitých věcí zapsaných v katastru nemovitostí pro jednotlivá katastrální území. Dne 31. 1. 2024 podal daňové přiznání k dani z nemovitých věcí na zdaňovací období 2024, které bylo správcem daně posouzeno jako řádné a ve kterém vykázal daň z pozemků ve výši 10 775 Kč a daň ze staveb a jednotek ve výši 0 Kč. Správcem daně vznikly pochybnosti o správnosti, průkaznosti a pravdivosti údajů uvedených v daňovém přiznání, neboť žalobce přiznal daň pouze

z pozemků na listu vlastnictví č. X pro k. ú. X, nikoli ale ze staveb zapsaných na tomto listu vlastnictví. Současně nepodrobil dani stavbu uvedenou na listu vlastnictví č. X pro k. ú. X. Dne 9. 5. 2024 provedl správce daně místní šetření za účelem ověření stavu staveb, svoje zjištění uvedl v úředním záznamu ze dne 16. 5. 2024. Pouze u některých staveb dovedl, že nenaplnují definici budovy dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o dani z nemovitých věcí, a nejsou tedy předmětem daně. U ostatních staveb, které identifikoval, měl za to, že se jedná o stavby dokončené, a naplňují tedy definici budovy. Výzvou k odstranění pochybností ze dne 24. 5. 2024 byl žalobce vyzván k odstranění správcem daně specifikovaných pochybností, které souvisely s nezdaněním předmětných staveb. Žalobce na výzvu reagoval, pochybnosti podle správce daně neodstranil. Se skutečnostmi zjištěnými v rámci postupu k odstranění pochybností byl žalobce seznámen v rámci Sdělení o výsledku postupu k odstranění pochybností ze dne 15. 8. 2024, které bylo žalobci doručeno fikcí. Žalobce na sdělení správce daně opět reagoval, součástí jeho podání ve věci byl návrh na pokračování v dokazování, žalobce zpochybnil zařazení předmětných staveb do předmětu daně ze staveb. Správce daně měl za to, že žalobce nepředložil takové důkazní prostředky, kterými by vyvrátil jeho pochybnosti a prokázal správnost údajů tvrzených v daňovém přiznání, a současně opodstatněnost požadavku pokračovat v dokazování, vydal proto příslušný platební výměr. Odvolání žalobce proti platebnímu výměru žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím. V rámci odvolacího řízení již žalovaný dokazování neprováděl, ve věci rozhodl na základě obsahu spisu vedeného správcem daně, který obsahuje mj. údaje z katastru nemovitostí a správcem daně pořízenou fotodokumentaci staveb na pozemcích žalobce.

17. Úvodem soud zdůrazňuje, že kvalita podané žaloby předurčuje rozsah a kvalitu soudního přezkumu. Námitky, v nichž žalobce obecně namítal, že skutkový a právní stav byl jiný, nelze považovat za individualizované žalobní body. Není totiž zřejmé, z jakých konkrétních skutkových či právních důvodů žalobce orgánům finanční správy tato pochybení vytýká. Již v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92 2005-58, rozšířený senát NSS uvedl: *„Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem.“* Ve zbytku lze odkázat také na judikaturu NSS citovanou žalovaným ve vyjádření k žalobě. Není na soudu, aby za žalobce domýšlel možná pochybení správce daně a žalovaného, jde-li o zjištění stavu staveb na pozemcích a jejich právní hodnocení a závěr, že žalobce neprokázal, že stavby nejsou předmětem zdanění. Takto obecně uplatněnými námitkami se proto nemohl soud zabývat.
18. Soud dodává, že obdobným obecným způsobem žalobce formuloval odvolací argumentaci, na kterou žalovaný reagoval odpovídajícím způsobem. Ačkoli žalobce neuplatnil žádné konkrétní námitky proti vyměření daně z nemovitých věcí, žalovaný se v souladu s § 114 odst. 2 a 3 daňového řádu zabýval otázkou, zda žalobcovy stavby podléhají zdanění či nikoli, řešil nicotnost i zákonnost platebního výměru správce daně. Svoje závěry rozvedl na bezmála 8 stranách odůvodnění svého rozhodnutí, žalobci nic nebránilo, aby na argumentaci žalovaného věcně zareagoval.
19. Konkrétně žalobce namítal pouze procesní pochybení žalovaného, které mělo spočívat v tom, že žalobce nebyl seznámen s podklady rozhodnutí. Jak soud uvedl shora, žalovaný o odvolání rozhodoval na základě spisového materiálu předloženého správcem daně,

nepostupoval podle § 115 odst. 1 daňového řádu, další podklady pro rozhodnutí v odvolacím řízení neobstarával, vlastní dokazování neprováděl. Nebylo tak jeho povinností seznamovat žalobce před vydáním rozhodnutí o odvolání se svými zjištěními a podklady ve smyslu § 115 odst. 2 daňového řádu. Pokud jde o podklady rozhodnutí a veškeré skutečnosti, které správce daně v průběhu nalézacího řízení zjistil, byly žalobce známy. S konkrétními pochybnostmi správce daně, které vyplynuly z údajů katastru nemovitostí a místního šetření, byl žalobce seznámen ve výzvě k odstranění pochybností ze dne 24. 5. 2024 a s hodnocením správce daně následně ve Sdělení výsledku postupu k odstranění pochybností ze dne 15. 8. 2024. Obě písemnosti byly žalobci doručeny tzv. fikcí, na obě písemnosti žalobce reagoval. Všechny rozhodné skutečnosti pro stanovení daně z nemovitých věcí za příslušné zdaňovací období byly žalobci známy, ke zkrácení jeho procesních práv nedošlo.

20. Namítá-li žalobce objektivní porušení, resp. zneužití zákonných práv správcem daně a krytí předchozích nezákonných, protiústavních a zjevně účelových postupů, jde o námitku zcela obecnou, z níž není zřejmé, na jakých právech měl být žalobce správcem daně zkrácen s vlivem na zákonost žalobou napadeného rozhodnutí. Soud se touto obecnou výtkou nemohl věcně zabývat.

V. Závěr a náklady řízení

21. Vzhledem k shora uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná. Proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Ve věci soud rozhodl, aniž nařídil jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalovaného a presumovaného souhlasu žalobce, který svůj nesouhlas s takovým postupem soudu v zákonem stanovené lhůtě nevyslovil.
23. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
24. Ve věci měl úspěch žalovaný, jemuž však náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 9. července 2026

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu